

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 10 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta förvaltningsdomstolen – Szwecja) – X AB/Skatteverket

(Sprawa C-686/13) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Artykuł 49 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Udziały do celów działalności gospodarczej — Przepisy państwa członkowskiego przewidujące zwolnienie z podatku zysku, a jednocześnie wykluczające możliwość odliczenia strat — Zbycie przez spółkę będącą rezydentem udziałów w spółce zależnej niebędącej rezydentem — Strata wynikająca ze straty kursowej)

(2015/C 270/05)

Język postępowania: szwedzki

Sąd odsyłający

Högsta förvaltningsdomstolen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: X AB

Strona pozwana: Skatteverket

Sentencja

Artykuł 49 TFUE należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on przepisom podatkowym państwa członkowskiego, na mocy których co do zasady zwolniony z podatku od osób prawnych jest zysk osiągnięty z tytułu udziałów do celów działalności gospodarczej, a jednocześnie wykluczona jest możliwość odliczenia straty powstałej z tytułu tych udziałów, nawet jeśli strata ta wynika ze straty kursowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 71 z 8.3.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Grondwettelijk Hof – Belgia) – Base Company NV, dawniej KPN Group Belgium NV, Mobistar NV/Ministerraad

(Sprawa C-1/14) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Sieci i usługi łączności elektronicznej — Dyrektywa 2002/22/WE — Artykuły 4, 9, 13 i 32 — Obowiązki z tytułu świadczenia usługi powszechnej i obowiązki z tytułu świadczenia usługi społecznej — Zapewnienie dostępu stacjonarnego i świadczenie usług telefonicznych — Przystępność taryf — Specjalne opcje taryfowe — Finansowanie obowiązków z tytułu świadczenia usługi powszechnej — Dodatkowe usługi obowiązkowe — Usługi łączności ruchomej lub abonamentów internetowych)

(2015/C 270/06)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Grondwettelijk Hof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Base Company NV, dawniej KPN Group Belgium NV, Mobistar NV

Strona pozwana: Ministerraad

przy udziale: Belgacom NV

Sentencja

Dyrektywę 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywę o usłudze powszechnej), zmienioną dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/136/WE z dnia 25 listopada 2009 r., należy interpretować w ten sposób, że taryfy specjalne i mechanizm finansowania przewidziane, odpowiednio, w art. 9 i art. 13 ust. 1 lit. b) tej dyrektywy mają zastosowanie do usług abonamentów internetowych wymagających stacjonarnego przyłączenia do Internetu, ale nie do usług łączności ruchomej, w tym usług abonamentów internetowych świadczonych w ramach wspomnianych usług łączności ruchomej. Jeśli usługi łączności ruchomej zostają publicznie udostępnione na terytorium kraju jako „dodatkowe usługi obowiązkowe” w rozumieniu art. 32 dyrektywy 2002/22, zmienionej dyrektywą 2009/136, ich finansowanie nie może zostać zapewnione na gruncie prawa krajowego przez mechanizm implikujący udział konkretnych przedsiębiorstw.

⁽¹⁾ Dz.U. C 102 z 7.4.2014.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 11 czerwca 2015 r. – Komisja Europejska/Rzeczpospolita Polska

(Sprawa C-29/14) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Zdrowie publiczne — Dyrektywa 2004/23/WE — Dyrektywa 2006/17/WE — Dyrektywa 2006/86/WE — Wyłączenie komórek rozrodczych, tkanek płodowych i tkanek zarodkowych z zakresu stosowania przepisów prawa krajowego stanowiących transpozycję tych dyrektyw)

(2015/C 270/07)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Gheorghiu i M. Owsiany-Hornung, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: B. Majczyna, pełnomocnik)

Sentencja

- 1) Poprzez nieobjęcie komórek rozrodczych, tkanek płodowych i tkanek zarodkowych zakresem stosowania przepisów prawa krajowego stanowiących transpozycję dyrektywy 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie ustalenia norm jakości i bezpiecznego oddawania, pobierania, testowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich, dyrektywy Komisji 2006/17/WE z dnia 8 lutego 2006 r. wprowadzającej w życie dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w odniesieniu do niektórych wymagań technicznych dotyczących dawstwa, pobierania i badania tkanek i komórek ludzkich oraz dyrektywy Komisji 2006/86/WE z dnia 24 października 2006 r. wykonującej dyrektywę 2004/23/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w zakresie wymagań dotyczących możliwości śledzenia, powiadamiania o poważnych i niepożądanych reakcjach i zdarzeniach oraz niektórych wymagań technicznych dotyczących kodowania, przetwarzania, konserwowania, przechowywania i dystrybucji tkanek i komórek ludzkich Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 31 dyrektywy 2004/23, art. 3 lit. b), art. 4 ust. 2, art. 7 dyrektywy 2006/17 oraz załącznika III do niej, jak również art. 11 dyrektywy 2006/86.
- 2) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 85 z 22.03.2014.